

Oponentský posudek bakalářské práce Lenky Dostálové „Romská populace a reprodukce sociálních nerovností ve vzdělání.“ Praha, FSV UK 2010, 46 stran rukopisu.

Autorka si jako téma své bakalářské práce vybrala „trvalku“ české sociální i národnostní politiky, problematiku vzdělávání romských dětí. Výsledkem je přehled institucionálních názorů na tuto problematiku a také přehled institucionálních názorů na její řešení. Tedy celkem nic nového, co by čtenář, byť ve zhuštěnější podobě neznal z nejrůznějších masových medií.

Lenka Dostálová poctivě shromáždila všechna dostupná a relevantní data, řádně cituje, text napsala dobrou češtinou a to bez chyb a překlepů. Svůj teoretický přístup opírá o, opět řádně citované, autority. Podle mého názoru vůbec nejzajímavější částí textu je přepis rozhovoru s panem H.

K textu mám jen několik poznámek:

1. Vlastní vymezení skupiny, o níž se píše. Z textu vyplývá, že je to jakási blíže nedefinovaná množina občanů České republiky, která má z hlediska státních i mezinárodních institucí problémy se vzděláváním. Její problémy se institucionálně řeší a necíleně směřují na onu nedefinovanou množinu. Práce vlastně, ve svých důsledcích ukazuje, že státní aparát řeší problém kohosi a neví vlastně koho anebo si nechce přiznat čí problémy řeší. To je docela pozitivní poznatek, je jen škoda, že ho autorka neviděla. Autorka v tomto případě následuje přístup státních institucí, jenže co si mohou dovolit státní instituce si nemůže dovolit sociologická badatelka.
2. V debatě o romství autorka zmiňuje jen názory, které jsou ve shodě s její (a institucionální) argumentací – viz názory dr. Hübschmannové a spol. Opomenula např. argumentaci kolegy Jakoubka, kterého jinak v textu cituje.
3. V textu jsem nenašel zmínku, proč Český stát, který řeší problém vzdělávání oné nedefinované množiny, stále platí a provozuje ony zvláštní školy.
4. Rád bych věděl, proč si autorka nepřečetla texty velkých zahraničních sociologů (Bourdieu, Bernstein) a cituje je z druhé ruky?

Je škoda, že se autorka nezaměřila na nějakou malou skupinu Romů a nepokusila se zjistit, jaké mají oni názory na český vzdělávací systém. Byl by to zajímavý text.

Musím ale konstatovat, že autorka splnila předpoklady kladené na bakalářskou práci a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

V Praze 5. června 2010.

Prof., PhDr. Josef Kandert, CSc.